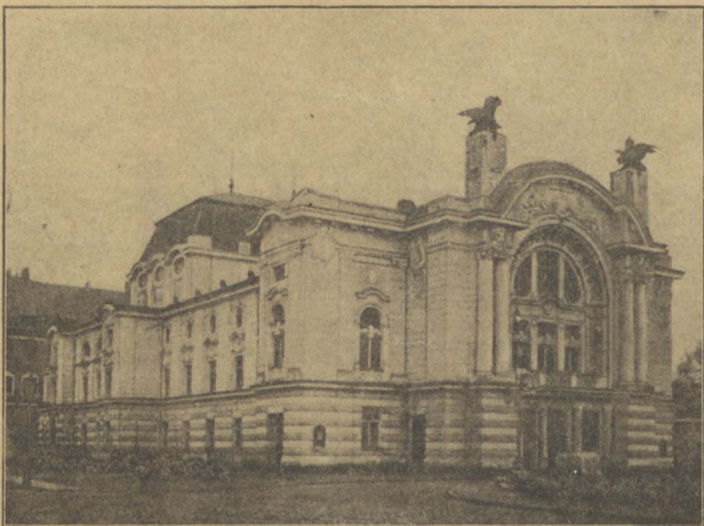
Teatr Miejski w Toruniu

SEZON III | **Program nr. 6** | ROK 1922/23

Teatr Miejski w Toruniu.

Motto: „Humorystyczny sposób patrzenia powinniśmy przyswoić sobie nietylko w odniesieniu do zewnętrznych zjawisk życiowych, ale i do ich wewnętrznej treści również".

Drukarnia Toruńska T. A.

Żołnierz Królowej Madagaskaru

Krotochwila w 3-ch aktach przez Stanisława Dobrzańskiego.

OSOBY:

Mącki	Józef Leliwa
Mącka, wdowa po jego bracie	Wanda Kossecka
Władek, jej syn	Stanisław Dąbrowski
Panna Sabina Mącka	Marja Szadurska
Lemięcka, wdowa	Marja Dąbrowska
Mazurkiewicz, mecenas z Radomia	Józef Trzywdar
Kazio, jego syn	Witold Roland
Grzegorz } służba Mąckich	Tadeusz Jejde
Kasia } służba Mąckich	Hanna Bohuszówna
Kamilla, tancerka	M. Jasińska-Szpakiewiczowa
Ruczkowska	Leontyna Karska
Fanny } koryfejki	Eugenja Podborówna
Józia } koryfejki	* * *
1. baletnica	Marja Lejczykówna
2. baletnica	Janina Rawicz-Skibińska
3. baletnica	Hanna Bohuszówna
4. baletnica	* * *
Reżyser	Stefan Dobrski
Tenor	Józef Moranowicz
Cabiński, komik	Stanisław Kwaskowski
Inspicjent	Władysław Pawłowski
Kapciuchowski, krawiec teatralny	Kacper Wieczórkowski
Miller, maszynista	* * *
Zorżetta, pokojówka Kamilli	Janina Zakrzyńska
Woźny	Feliks Dobrowolski
Statysta	* * *
Garson } służba hotelowa	Stefan Słodkowski
Stróż } służba hotelowa	Feliks Dobrowolski
Pokojówka } służba hotelowa	* * *

Statyści, maszyniści, służba.

Rzecz dzieje się zanaszych czasów w Warszawie.

Reżyser: Stanisław Dąbrowski. — Kierownik plastyczno-dekoracyjny: Feliks Krassowski.

Własna orkiestra teatru pod batutą M. Popławskiego

wykona w przerwach:

I) Taniec słowiański № 1 . . . . A. Dvorak
II) Pieśń bez słów . . . . Czajkowski
III) Mazur-oberek . . . . Lewandowski

Repertuar na stronie odwrotnej!

„Żołnierz Królowej Madagaskaru."

(Krotochwila w 3 aktach Stanisława Dobrzańskiego.)

Rzecz już tak dalece nienowa, iż może stosowniejsza byłaby dla niej nazwa: „Emeryt królowej Madagaskaru". Lecz mniejsza o tytuł; mniejsza o wiek nawet, zwłaszcza, że chronologja zbyt daleko mogłaby nas zaprowadzić w przypuszczeniach na temat wieku bohaterki z warszawskiego baletu, uroczej Kamilli, dla której głowę tracą obaj panowie Mąccy, podtatusiały już nieco stryjaszek i synowiec, szukający w świecie kulis awanturek miłosnych.

Dość na tem, że zabawny acz — jak to zwyczajnie w krotochwili — dostatecznie duchem ubogi i, że nasz z pod polskiego znaku, więc ma obywatelstwa prawo na wszystkich scenach, które też zapewne nierychło utraci, szczególnie wobec posuchy, panującej u nas w dziedzinie produkcji farsowej.

Więc nie pytano się o nic i bawiono się swobodnie, bez żenady, (łepiej, niż na ibsenowskim czy jakimkolwiek innym dramacie) z komicznych ciotek, stanowiących niepotrzebny i zgoła niepożądany balast w domostwie familji Mąckich. Weselono duszę widokiem wytwornych adoratorów primaballeriny. Zachwycano się widokiem trykotów, zdobiących nóżki koryfejek i czterech baletnic; zaśmiewano się na urząd z Mazurkiewicza, ulegającego pokusom, jakie nań czyhały za kulisami. Pokładano się od śmiechu, patrząc na okaz niebylejaki „teatralnej mammy", specjalnie tresowanej do zmiatania suto napełnionych półmisków i wypróżniania butelek z szampitrem, za który rachunek (na szczęście bez dwudziestu procent) zapłacić musiał biedny Mazurkiewicz („bój się Boga!"). Śmiano się do rozpuku, patrząc na scenę z odwrotnej strony- zwłaszcza na widok mistycznych znaków na płótnach teatralnych w rodzaju „Thorn, Felsen 1" itp. Pękano z radości za każdem ukazaniem się Mazurkiewiczów: syna i ojca. Słowem bawiono się wybornie, a mury widowni trzęsły się formalnie od śmiechu zadowolonej publiczności, mimo, że scena robiła na niejednym wrażenie mauzoleum, w którem przechowują drogie nam szczątki dawniejszych czasów.

Całość we wtorkowej interpretacji pokierowanej dzielnem ramieniem reżyserskiem p. Dąbrowskiego wypadła nadzwyczaj składnie. Był ruch, było życie, było tempo farsy.

Wykonawcy ról poszczególnych spisali się jak należało. Więc panowie Trzywdar i Roland bawili publiczność do łez — jako Mazurkiewicze papa i syn, w czem walnie im pomagały panie Dąbrowska (pyszna Lemięcka), Szadurska (Sabcia) i Kossecka (pani Mącka), zaś w akcie trzecim pani Karska — jako przezabawna milcząca „mamma" Kamilli. Pani Szpakiewiczowa czarowała, jak należy, w roli tancerki Kamilli, zawracając w głowach obydwu Mąckim i radomskiemu mecenasowi, zaś panowie Leliwa i Dąbrowski byli wytwornymi adoratorami Kamilli, każdy w swoim stylu i w granicach, wskazanych „z wieku i z urzędu". Wyróżnili się też wśród reszty wykonawców panowie Kwaskowski i Jejde — pierwszy jako Cabiński, drugi w epizodycznej roli starego Grzegorza.

Sądząc z przyjęcia, zgotowanego artystom na premjerze, „Żołnierz królowej Madagaskaru" nieprędko zejdzie z afisza.

A. Münnich.

REPERTUAR:

„Książę Niezłomny"

Tragedja w 3-ch częściach Calderona de la Barca spolszczona przez Juljusza Słowackiego.

„Kopciuszek"

Widowisko fantastyczne w 6 obrazach przez A. Walewskiego.

„Polacy w Ameryce"

Wodewil w 5-ciu aktach ze śpiewami i tańcami przez Cyryla Danielewskiego.

Teatr Miejski w Toruniu.

Parter. Krzesło rząd 7.

№ 16

Teatr Miejski w Toruniu.

Parter. Krzesło rząd 7.

№ 17

Teatr Miejski w Toruniu.

Parter. Krzesło rząd 7

№ 18

REPER

„Książę N

Tragedja w 3-ch częściach
spolszczona przez J

—

„Kopci

Widowisko fantasty
przez A. W

—

„Polacy w

Wodewil w 5-ciu aktach
przez Cyryla D

—

Rozkład Jazdy Kolejowej ważny od dnia 1-go czerwca 1922 r.

Odjazd z Torunia: (O = osobowe. P = pospieszne. M = motorowe.)

Warszawa	O 0^{02}	P 2^{24}	P 3^{02}	O 5^{45}	O 8^{45} do Kutna	P 12^{54}	O 14^{15}			
Poznań	O 0^{23}	O 4^{10} Tor.-Inowr.	P 4^{55}	O 8^{10}	O 16^{30} Tor.-Inowr.	O 18^{45}				
Bydgoszcz	O 0^{25}	M 6^{17} do Cierpic w dn. szkol.	P 4^{08}	O 8^{40}	M 12^{40}	O 14^{28}	P 15^{19}	O 18^{15}	M 22^{40}	P 23^{21}
Grudziądz	O 0^{20}	O 5^{15}	O 12^{10}	M 14^{35}	O 16^{00}					
Jabłonowo	O 0^{10}	P 4^{44}	O 8^{20}	O 14^{25}	O 19^{00}					

Odjazd Toruń-Mokre: Unisław 15^{15} | Lubicz 5^{30} | 14^{15} | Czarnowo 15^{40}

Przyjazd do Torunia:

Warszawa	P 3^{58}	P 4^{40}	O 7^{10}	O 14^{10}	P 15^{09}	O 20^{00}	O 23^{59}			
Poznań	O 2^{53}	O 3^{25} z Inowr.	O 11^{10}	O 15^{33} z Inowr.	O 23^{40}	P 2^{45}				
Bydgoszcz	P 2^{14}	P 4^{34}	O 5^{35}	M 7^{26} z Cierpic w dni szkol.	O 8^{05}	M 9^{11}	P 12^{44}	O 14^{05}	M 15^{41}	O 20^{56}
Grudziądz	O 7^{25}	O 11^{18}	M 17^{01}	O 18^{00}	O 22^{35}					
Jabłonowo	O 7^{53}	O 13^{31}	O 17^{49}	P 23^{11}	O 23^{54}					

Przyjazd Toruń-Mokre: Unisław 7^{26} | Lubicz 7^{31} | 17^{41} | Czarnowo 7^{34}

Toruń dworzec gł — Toruń miasto — Toruń-Mokre i z powrotem:

1^{35}	2^{53}	4^{23}	7^{35}	9^{12}	12^{20}	12^{50}	15^{20}	21^{05}	22^{15}	odj. ↓	Toruń dworzec gł.	przyj. ↑	2^{11}	3^{51}	5^{34}	8^{16}	9^{30}	12^{33}	14^{01}	15^{59}	21^{33}	$22^{[illegible]}$
1^{41}	2^{59}	4^{29}	7^{41}	9^{18}	12^{25}	12^{56}	15^{26}	21^{11}	22^{21}		Toruń miasto		2^{06}	3^{46}	5^{26}	8^{11}	9^{25}	12^{28}	13^{56}	15^{54}	21^{28}	22^{54}
1^{46}	3^{04}	4^{34}	7^{46}			13^{01}	15^{31}	21^{16}	22^{26}	przyj.	Toruń-Mokre	odj.	2^{00}	3^{40}	5^{20}	8^{05}			13^{50}	15^{48}	21^{22}	22^{4}